

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **M. H.**, narozena ,
bytem M. L.,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 21. 8. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Česká správa sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 21. 8. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 20. 5. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 86 Kč ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala změny výše invalidního důchodu původně přiznaného pro invaliditu prvního stupně. Tuto žádost žalovaná zamítla, protože na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb dospěla k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje M K.

žalobkyně má nadále nárok na invalidní důchod pro invaliditu v prvním stupni. Lékař okresní správy stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 45 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění invaliditu v prvním stupni podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž poukázala na přetrvávající bolesti kloubů, krční páteře i hlavy. Rovněž trpí špatnou imunitou, nedostatkem koncentrace a postrádá cit v rukách. Tyto stavy jsou neslučitelné se stávajícím zaměstnáním žalobkyně. Námitky žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 3c (Ankylozující spondylitida, středně těžké funkční postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30-40 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobkyně, jež doložily lékařské zprávy, upřednostnil lékař žalované horní hranici, tj. 40 %. Tuto hodnotu zvýšil o dalších pět procentních bodů, a to vzhledem k vlivu onemocnění na možnosti žalobkyně uplatnit své profesní kompetence, vizte § 3 odst. 2 citované vyhlášky.
3. Proti rozhodnutí žalované brojila žalobkyně žalobou, v níž namítla nedostatečně zjištěný skutkový stav. Její onemocnění zasahuje nejen pracovní život, ale též výkon běžných denních aktivit. Žalobkyně nevydrží delší dobu stát. Dne 30. 7. 2020 podstoupila artroskopii pravého kolene. Dále navštěvuje psychologickou a psychiatrickou ordinaci.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala těžké funkční postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 3d vyhlášky o posuzování invalidity. Toto postižení zahrnuje ztuhnutí páteře a velmi těžké omezení pohyblivosti. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 45–60 %. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně zhodnotila posudková komise při horní hranici rozmezí, a to s přihlédnutím k postižením ramenních, kolenních a drobných ručních kloubů a k psychickým potížím. Danou hodnotu komise zvýšila o deset procentních bodů pro dopady do profesního života žalobkyně ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky, tedy na konečných 70 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila termín 13. 3. 2020, tj. den revmatologického vyšetření. Platnost stanovena trvale, poněvadž se jedná o chronické progredující onemocnění.
11. Žalovaná posudek posudkové komise rozporovala a navrhla soudu, aby požádal jinou posudkovou komisi o vypracování srovnávacího posudku za přítomnosti žalobkyně a revmatologa. Soud neshledal důvod pro pořízení srovnávacího posudku, s ohledem na obsah námitek však vyžádal o doplnění stávajícího posudku v mezích požadavků žalované, tedy za účasti revmatologa a vyšetření žalobkyně.
12. Posudková komise dospěla v doplněném posudku ke shodnému závěru jako v předchozím případě. Při jednání komise revmatolog vyšetřil žalobkyni a shledal mimo jiné postižení axiálních kloubů a všech úseků páteře.
13. Původní i doplňující posudek splňují formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna fyzicky náročné výdělečné činnosti. Schopna je však práce fyzicky lehčí se změnou polohy sed, stoj a v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a věcně reagoval i na námítka žalované. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
14. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, jež byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu.

15. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že je žalobkyně nadále invalidní v prvním stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).
16. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 13. 3. 2020**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Náklady řízení žalobkyně tvoří uhrazené poštovní služby v celkové výši 86 Kč (67 Kč za obálku na č. 1. 15 a 19 Kč za obálku na č. 1. 43).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. března 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.